

„Nikdy jsem neslyšel, kdo v hodině smrti by naříkal, že vykonal příliš mnoho dobra.“

Sv. Jan Bosco

Vážení přátelé a příznivci Oblastní charity Červený Kostelec,

dovolte, abych Vás pozdravil v období letních prázdnin. Mnozí z nás si v tento čas bereme dovolenou. Někteří v tuto dobu navštěvují své blízké nebo se věnují činnostem, na které nemají v období běžného roku čas. Myslím však, že většina z nás se v tuto dobu zamýšlí nad tím, jak se vymanit z rychlého životního stylu, do kterého býváme více či méně vtahováni vlivem událostí, které se odehrávají v naší společnosti. Všichni z nás se v tuto dobu učíme čelit obavám vyplývajícím z války na nedaleké Ukrajině a ze stoupajících cen energií, potravin a dalšího zboží. Velká část našich spoluobčanů má z těchto důvodů existenční problémy. Přál bych nám všem, kteří prožíváme jakoukoliv obavu nebo starost, abychom nikdy neztráceli naději a našli si každý den důvod k radosti. Na stránkách aktuálního bulletinu si můžete přečíst, kam v současné době směřují hlavní investice OCHČK. Pokud Vám to Vaše finanční situace dovoluje, prosím Vás o podporu, za kterou předem velice děkuji. Ostatní chci poprosit o modlitbu za požehnání pro dílo Oblastní charity v Červeném Kostelci. Všem bývalým i nynějším dobrodincům upřímně děkuji a vyprošuji Vám vše dobré.

S vděčností

Ing. Mgr. Miroslav Wajsar
ředitel Oblastní charity Červený Kostelec

Chráněné bydlení v Červeném Kostelci

Svoboda a samostatnost je důležitá pro každého z nás. Stejnou potřebu mají i lidé s hendikepem, pro které je bydlení v běžných domech či bytech mnohdy nereálné. Jejich domovy by musely projít výraznou a finančně nákladnou rekonstrukcí, v případě nájemních bytů taková možnost mnohdy vůbec není. Díky chráněnému bydlení, které je bezbariérové a přizpůsobené pro lidi s hendikepem, budou mít naši klienti možnost samostatně a plnohodnotně žít.

Chráněné bydlení je určené lidem se sníženou soběstačností – především pro osoby se zdravotním postižením, dále pro osoby se sníženou soběstačností po úrazech a operacích pohybového a nervového systému, ale i osoby s kombinovaným postižením.

Budujeme 4 bezbariérové byty, ve kterých bude prostor pro celkem osm osob. Cílem je, aby v každém bytě mohl bydlet klient a s ním někdo blízký, kdo mu bude pomáhat v běžných denních situacích. Naše charita pak zajistí pomoc sociálního pracovníka, pečovatele či zdravotníka. Pokud to bude situace vyžadovat, poskytneme klientovi pravidelnou pečovatelskou, zdravotní nebo tísňovou péči.

Třetí etapa budování Centra sv. P. Pia

Stavbu bytů chráněného bydlení umožnilo získání dotace z evropských fondů. Realizací tohoto projektu dokončíme třetí etapu Centra denních a terénních služeb sv. P. Pia, které postupně budujeme v Červeném Kostelci od roku 2018. Cílem projektu je vybudovat uprostřed Červeného Kostelce prostor pro naše klienty s dostupnými a vzájemně propojenými zdravotními a sociálními službami. Pro každý byt tedy bude vyčleněno parkovací místo, klientům bude k dispozici půjčovna zdravotních a kompenzačních pomůcek, kaple a budou moci navštěvovat akce, které se pořádají v denním stacionáři.

Podpořte tento projekt a pojdme společně dát životu našich klientů nový rozměr. Za vaši pomoc a důvěru vám děkujeme.

Hospic Anežky České pomohl onkologicky nemocné pacientce z Ukrajiny setkat se s rodinou v Itálii

Hospic Anežky České poskytuje své služby nevyléčitelně nemocným pacientům. Cílem je zajistit lékařskou péči umírajícím ke zmírnění projevů jejich nemoci. Neméně důležitým principem je také zajistit v hospici prostředí pro blízké nemocného tak, aby poslední chvíle svého života mohli prožít společně. V období počátku ukrajinsko-ruského konfliktu byl hospicový personál postaven před nečekanou výzvou, když byla přijata onkologicky nemocná pacientka z Ukrajiny.

Oxana společně s manželem urazila cestu dlouhou 2 200 km z válečné zóny na Ukrajině do České republiky. Útočiště našla v domově pro seniory v Jestřebích horách, avšak po měsíci přišly vážné zdravotní komplikace, které ji přivedly do hospice. Své zkušenosti popisuje staniční sestra Hospice Anežky České Kateřina Dostálová: *„Byla zde obava, jak se budeme s pacientkou domlouvat, jelikož komunikace v hospicové péči je nesmírně důležitá. I přes jazykovou bariéru se však našlo řešení, kdy jsme měli možnost využít služeb tlumočnice. Trochu pomohla naše vlastní znalost ruštiny a zapojila se i naše paní uklízečka a paní kuchařka, které jsou původem z Ukrajiny.“*

Přestože se stav pacientky zlepšil, prognóza byla jasná a nevyléčitelná nemoc postupovala. Oxana si přála zemřít v rodné zemi, což vzhledem k přetrvávajícímu válečnému konfliktu nebylo možné. To, co se jí povedlo splnit, bylo setkání s dcerami. Ty žily v Itálii a přijely své rodiče do Červeného Kostelce navštívit. Společně prožily s maminkou klidný víkend.

„V pondělí odpoledne nás zaskočily svým rozhodnutím převést maminku do Itálie a tam pospolu prožít poslední dny jejího života,“ pokračuje Kateřina Dostálová, *„dcery dobře mluvily anglicky, tak byla domluva jednodušší. Díky odhodlání a ochotě naší paní doktorky Evy Hůlkové všechno domluvit, poučit rodinu o nutných medikacích i možných problémech, které by je cestou mohly potkat, se vše podařilo.“*

I když její dcery byly odhodlané pro maminku udělat cokoli, převoz onkologicky nemocného pacienta je vždy náročný. Ve spolupráci s týmem Hospice Anežky České byl zajištěn převoz Oxany na nádraží.

„Večer ve 21:30 paní doktorka obdržela zprávu, že jsou šťastně na místě. Fotky ze shledání s malým vnukem byly dojemné,“ vzpomíná staniční sestra, *„život Oxany se naplnil na konci června v podvečer, téměř šest týdnů po odjezdu z České republiky. Zemřela daleko od domova, přesto obklopena svými nejmilejšími.“*

Stihla si splnit svá přání – vykoupat se v moři, ochutnat sushi, učit se italsky...”

Děkujeme celé její rodině za krásný příklad rodinné soudržnosti, odvahy a lásky.

MUDr. Eva Hůlková při loučení s Oxanou na terase Hospice Anežky České.

30 let Diecézní katolické charity Hradec Králové

V letošním roce si připomínáme hned několik významných charitních výročí. V Československu vznikla jako systematicky fungující organizace před 100 lety a po pádu komunistického režimu, který se její činnost snažil zastavit, ji církev vybudovala v podstatě znovu. Diecézní katolická charita Hradec Králové tak zároveň slaví 30 let od svého vzniku.

„Jen těžko bychom spočítali množství lidí potřebných, nemocných, zoufalých, na útěku, těch, kterým jejich těžký životní příběh sebral veškerou naději a víru, jimž v průběhu své stoleté existence Charita dokázala pomoci a zažehnout jiskřičku naděje na lepší budoucnost,“ říká Lukáš Curylo, ředitel Charity Česká republika. „Jsem velice hrdý na celou organizaci, na výsledky, kterými se může pochlubit, i na to, že ačkoli je zavázaná tradicí, nezůstává zakonzervovaná, ale je otevřená novým podnětům a výzvám.“

V souvislosti s připomínkou charitního výročí došlo 3. 6. 2022 k setkání charit z královéhradecké diecéze v Koclířově. Na 300 pracovníků charitních organizací se sešlo, aby se společně zúčastnili slavnostní mše svaté a připomněli si historii posledních 30 let. Během setkání také došlo k ocenění charitních pracovníků. Stříbrným charitním křížem byl oceněn Pavel Melichar, zástupce ředitele pro investice a údržbu, a zlatý kříž si odnesl Jan Král, primář Hospice Anežky České, oba za více než dvacetiletou službu v Oblastní charitě Červený Kostelec.

MUDr. Jan Král přijímá ocenění od ředitelky Diecézní katolické charity Hradec Králové.

Bc. Pavel Melichar se na rozvoji Oblastní charity Červený Kostelec podílí již 25 let.

100 let historie charity očima historika Jaroslava Šebka

Charita Česká republika má bohatou historii. Po první světové válce se začaly formovat organizované svazy Charit. Poprvé na sebe Charita upozornila během pomáhání uprchlíkům z pohraničí v roce 1938 a v květnu 1945 se starala o navrátilce z koncentračních táborů.

Z jakých pohnutek vyrostla potřeba založit po první světové válce síť katolické Charity?

Charitní práce u nás v Čechách existovala již od raně středověkých dob. Po roce 1918 vzniká snaha tuto charitativní sociální práci více institucionalizovat a centralizovat. Proto vznikají jednotlivé svazy Charit, organizované na zemské bázi. To je i zrod moderní Katolické charity, o které se teď bavíme.

Jaká to byla za první republiky vlastně organizace?

Do společenství Charity patřily stávající zaopatřovací církevní sociální ústavy – domovy pro dívky a pro přestárlé, nalezince, sirotčince, starobince, útulny a ústavy pro postižené nebo i místní organizace tzv. Ludmily a polévkové spolky. Charita se ovšem věnovala také zdravotní osvětě a ošetrovatelské péči v chudých rodinách.

Čím se Charita zabývala, resp. čím byla „jiná“ než ostatní?

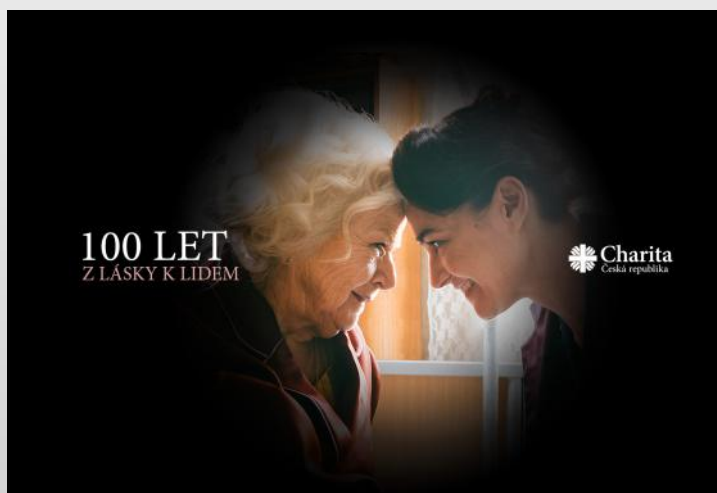
Náplní byla zejména sociální práce a ošetrování nemocných. Charita od začátku hlásala, že je organizací katolickou, působící k dobru celé společnosti.

Co bylo impulsem k obnovení charitní organizace, která svobodně slouží k prospěchu celé společnosti, po změně poměrů v roce 1989?

Impulsem k obnově původní myšlenky katolické charitativní práce bylo zemětřesení v Arménii na konci roku 1988. Tato událost vyvolala první spontánní vlnu solidarity, která nebyla řízena z komunistického ústředí. V roce 1989 byla důležitá příprava pouti ke svatořečení sv. Anežky České do Říma, kdy se vytvořily určité zárodky práce pro poutníky. Obnova v roce 1989 je vlastně logickým vyústěním těchto prvních vln.

Celý rozhovor najdete na webu www.charita.cz/100-let-charity

Charita překračuje hranice

Na konci června navštívila Oblastní charitu Červený Kostelec 30 členná delegace polských pracovníků v sociálních službách. Dvoudenní setkání, jehož součástí bylo seznámení se s prací Charitní pečovatelské služby a exkurze v lůžkovém a mobilním Hospici Anežky České, proběhlo v rámci mezinárodního projektu Překračujeme hranice. Cílem tohoto projektu je výměna zkušeností odborného pečovatelského personálu, ale i setkání klientů – seniorů – sociálních služeb z obou stran hranice. Červnová návštěva polských kolegyně a kolegů proběhla k vzájemné spokojenosti a obohacení a jsme rádi, že za hranice, kromě odborných poznatků, putuje i recept na zdejší borůvkový koláč.

PŘEKRAČUJEME HRANICE
PRZEKRAZAMY GRANICE
2014–2020

EVROPSKÁ UNIE / UNIA EUROPEJSKA
EVROPSKÝ FOND PRO REGIONÁLNÍ ROZVOJ
EUROPEJSKI FUNDUSZ ROZWOJU REGIONALNEGO

Hosté z Kapverdských ostrovů

V srpnu je v Červeném Kostelci pořádán Mezinárodní folklorní festival. Každý rok dorazí množství domácích i zahraničních souborů. Jedněmi ze zahraničních hostů byli i hudebníci a tanečníci z Kapverdských ostrovů. Jedna z organizátorek festivalu, paní Hanušová, zařídila mimo jejich oficiální program i návštěvu místního domu s pečovatelskou službou. Zde proběhlo taneční představení, kterého se naši klienti čile účastnili. Velice děkujeme za zpestření dne a rozproudění krve našich klientů.

Dokud existuje život, existuje naděje

Je klientem Domova svatého Josefa a přesto je to zapálený cestovatel a činorodý člověk. Řeč není o nikom jiném než o královédvorském rodákovi Honzovi Duškovi. Co ho přivedlo na myšlenku navštívit Santiago de Compostella nebo třeba Černobyl nám prozradil v malém rozhovoru.

Jak jste zjistil, že máte roztroušenou sklerózu? Můžete nám říct své pocity?

Že mám roztroušenou sklerózu jsem zjistil už v roce 2003. Když jsem hrál svůj milovaný basketball, často se mi rozostřovalo vidění. Představte si to třeba tak, že máte brýle a jedno sklíčko máte zamlžené. Díváte se oběma očima, takže vidíte rozostřeně. Když jsem se dozvěděl krutou diagnózu, nejvíce mi pomohl můj oblíbenec Stephen Hawking, který jednou řekl: „*I když je život sebesložitější, vždycky existuje něco, co člověk může udělat a dosáhnout v tom úspěchu. Dokud existuje život, existuje naděje.*”

Jste duší cestovatel. Vaše první cesta vedla do Santiaga de Compostela. To už jste byl na vozíku. Jak jste to dokázal?

Na vozíku jsem jel z toho důvodu, že když jsem přemýšlel nad významem slova poutník, tak se mi v hlavě urodila myšlenka, že poutníci jsou vlastně sekta sadomasochistů. Chodí, neustále se usmívají, a přitom mají nohy samý puchýř, ale pořád zvesela jdou. Přišlo mi to zvláštní. Chtěl jsem poznat, co zažívají, a proto jsem si vybral Santiago de Compostela. Abych předešel puchýřům, tak jsem cestu odjel na vozíku. A to díky týmu, který šel se mnou, v čele s Petrem Hirschem. S ním jsem se spřátelil již nějakou dobu předtím, velmi mi pomohl a jsem nejen jemu vděčný, že mi pomohl dostat se až ke katedrále v Santiagu.

Vaše zatím poslední cesta vedla, ještě před konfliktem, do Černobylu. Co Vás k tomu vedlo?

Černobyl mě oslovil z toho důvodu, že když 26. dubna 1986 v 0:23 ráno našeho času vybuchl čtvrtý reaktor, bylo mi necelých šest let. Dlouho jsem si mylně myslel, že moje nemoc souvisí právě s radioaktivním spadem, který zasáhl téměř celou Evropu. V mnohých videích jsem viděl, že se černobylská příroda postupně obnovuje a uviděl v tom zásah božího zázraku a chtěl u něj být. Proto jsem se vydal na Ukrajinu.

Z cesty vznikl dokumentární film Černobyl na kolečkách. Co bylo na natáčení nejnáročnější a co naopak nejkrásnější?

To je hodně záladná otázka. Nejnáročnější pro mě bezpochyby byl výstup na Hoverlu, nejvyšší horu Ukrajiny, která má 2 061 m. n. m. Když se se mnou členové výpravy doslova táhli do kopce, viděl jsem jejich zpocená záda. Věděl jsem, že to nedopadne dobře, že nemůžu vyjet až nahoru. Nejen kvůli nim. Bylo mi jich velmi líto, když mě tahali přes půlmetrové kameny. Občas museli celý vozík vzít a poponést. Cítil jsem vůči nim velké výčitky. Jsem nesmírně vděčný, že jsem díky nim na Ukrajině mohl prožít to, co jsem prožil.

Můžete tedy pro diváky shrnout poselství filmu?

Poselstvím toho filmu by mělo být asi to, že na vozíku život nekončí a dokud člověk žije, měl by si užívat. Užívat čehokoli i přes hendikep. Stačí mít pár přátel, kteří Vám pomohou a můžete dosáhnout čehokoli chcete.

Zveme vás

BĚH PRO HOSPIC

17. září

Háčko, Červený Kostelec

9. ročník akce pro všechny příznivce sportovních a benefičních aktivit. Závod je součástí běžeckého seriálu Primátor Cup. www.behprohospic.cz

BENEFIČNÍ KONCERT BRATRŮ EBENŮ

8. prosince od 19 hodin

Městské divadlo Dr. Josefa Čížka, Náchod

Koncert oblíbeného bratrského tria. Výtěžek koncertu bude využit na provoz Domova svatého Josefa. Předprodej: beraneknachod.cz

BYLINKOBRANÍ

24. září od 11 do 17 hodin

Areál Žireč, Dvůr Králové nad Labem

Akce s bylinkovými tématy. K poslechu zahrají 2JAJA, Klapeto a Jiří Pilař. Děti se mohou těšit na workshopy a divadélko.

KONCERT IVO KAHÁNKY

listopad/prosinec 2022

Divadlo J. K. Tyla, Červený Kostelec

Předvánoční koncert známého klavíristy, který na malou chvíli opustí světová pódia a vystoupí v adventním čase v Červeném Kostelci.

Podpořit činnost Oblastní charity Červený Kostelec můžete prostřednictvím bankovního spojení:

8282670227/0100

VS: 1369

Načtením QR kódu pomocí aplikace Vaší banky dojde k předvyplnění platebního příkazu k poskytnutí daru.

 **Oblastní charita
Červený Kostelec**

www.ochck.cz

**Oblastní charita Červený Kostelec
5. května 1170, 549 41 Červený Kostelec
IČO: 48623814**

**Kontaktní osoba:
Mgr. Ludmila Štěpánová
tel.: 491 610 332
e-mail: stepanova@hospic.cz**

Vážený čtenáři, pokud chcete zasílat bulletin elektronicky, nebo ho nechcete dostávat vůbec, dejte nám vědět na kontaktní e-mail.